

**S A M O R Z Ą D O W E  
KOLEGIUM ODWOŁAWCZE  
w Bielsku-Białej  
ul. 3 Maja 1  
43-300 Bielsko-Biała**

Bielsko Biała 10.01.2023r.

SKO V 428/245/22

**D E C Y Z J A**

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej na posiedzeniu w dniu 10.01.2023r.  
w składzie orzekającym :

Przewodniczący : mgr Jarosław Pająk  
Członek : mgr Magdalena Zarębska-Błyskal  
Członek (spr.) : mgr Magdalena Szymańska-Słonec

po wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Prezydenta Miasta Bielska-Białej z dnia 09.05.2022r. nr. OSE-UZ.6220.80.2021.AS

w przedmiocie : braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie zespołu zabudowy usługowo-mieszkaniowej przy ul. Okrężnej ( dz. nr 220/34, 220/36, 4115/10, 4115/11, 4115/13 ) w Bielsku-Białej.

działając na podstawie art. 17,18,21 ust.1 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych ( tekst jedn. Dz. U. Nr 79 poz. 856), art. 71, art. 74 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie , udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2021.poz.2373),art.156 § 1 pkt. 2, art. 158§ 1 Kodeksu postępowania administracyjnego ( Dz.U. 2021 poz.735 )

**o r z e k a**

**stwierdzić nieważność decyzji Prezydenta Miasta Bielska-Białej z dnia 09.05.2022r. nr. OSE-UZ.6220.80.2021.AS**

**U Z A S A D N I E N I E**

Decyzją z dnia 09.05.2022r. nr. OSE-UZ.6220.80.2021.AS Prezydent Miasta Bielska-Białej po rozpatrzeniu wniosku spółki jawnej Art. City Eko-Park przy ul. Armii Krajowej 19 w Krakowie reprezentowanej przez [REDAKTOWANO]<sup>[1]</sup> prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] przy ul. [REDAKTOWANO]<sup>[1]</sup> w Bielsku-Białej stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zespołu zabudowy usługowo-mieszkaniowej przy ul. Okrężnej ( dz. nr 220/34, 220/36, 4115/10, 4115/11, 4115/13 ) w Bielsku-Białej i określił warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 30.08.2022r. Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot zwróciło się do tut. Kolegium o wszczęcie z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności powyższej decyzji.

We wniosku podniesiono, że decyzja została wydana z rażącym naruszeniem następujących przepisów postępowania oraz prawa materialnego:

- 1) art. 59 ust. 1 pkt. 2 w zw. z art. 62a ust. 1 pkt 1 i 2 w zw. z art. 63 ust. 1 w zw. z art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – dalej u.o.o.ś. w związku z art. 8 §1 w zw. z art. 10 § 3 kpa poprzez brak stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko pomimo konkretnych wniosków płynących z opinii Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach ( dalej RDOŚ) i niewłaściwe uzasadnienie, w którym oparto się bezkrytycznie na opinii prywatnej dr hab. ██████████<sup>(1)</sup> – profesora ATH w Bielsku-Białej sporządzonej na zlecenie inwestora.
- 2) art. 62 ust. 1 w zw. z art. 64 ust. 1 i 2 pkt 2 u.o.o.ś. poprzez brak zapewnienia organom współdziałającym w postępowaniu możliwości zapoznania się z kartą informacyjną przedsięwzięcia w jej ostatecznej wersji, w której inwestor dokonał istotnej zmiany treści polegającej na rezygnacji z realizacji garaży podziemnych na rzecz garaży naziemnych co wpłynęło na zmianę charakterystyki przedsięwzięcia w konsekwencji zmieniło również jego oddziaływanie na środowisko.
- 3) art. 10 w zw. z art. 49 kpa w zw. z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. poprzez pozbawienie stron prawa do czynnego udziału w postępowaniu na skutek braku możliwości wypowiedzenia się co do istotnych zmian dokonanych w KIP.
- 4) Art. 7 w zw. z art.77 w zw. z art. 80 kpa poprzez niedostateczne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy , niezbranie wyczerpującego materiału dowodowego , dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego.

Powyższe przesłanki zostały obszernie uzasadnione we wniesionym wniosku.

Stowarzyszenie wniosło także o dopuszczenie do udziału w postępowaniu i przeprowadzenie dowodu z Opinii merytorycznej autorstwa ██████████<sup>(1)</sup> i ██████████<sup>(1)</sup> - ██████████<sup>(1)</sup> oraz ██████████<sup>(1)</sup> ██████████<sup>(1)</sup> pn „Opinia dotycząca braków i błędów dokumentacji stojącej u podstaw wydania decyzji środowiskowej dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zespołu zabudowy usługowo-mieszkaniowej przy ul. Okrężnej w Bielsku-Białej” na okoliczność potwierdzenia błędnego stanu faktycznego przez Prezydenta.

Zawiadomieniem z dnia 12.10.2022r. tut. Kolegium wszczęło z urzędu postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności w/w decyzji.

Pismem z dnia 30.08.2022r. Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot wniosło o wstrzymanie z urzędu wykonania decyzji środowiskowej.

Postanowieniem z dnia 12.10.2022r. nr. SKO V 428/283/2022 tut. Kolegium dopuściło do udziału w postępowaniu Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot.

Postanowieniem z dnia 12.10.2022r. nr. SKO V 428/284/2022 utrzymanym w mocy przez postanowienie Kolegium z dnia 05.12.2022r. nr. SKO V 428/304/2022 organ odwoławczy wstrzymał wykonanie decyzji będącej przedmiotem postępowania o stwierdzenie nieważności.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku Białej po rozpoznaniu sprawy postanowiło stwierdzić nieważność decyzji Prezydenta Miasta Bielska-Białej z dnia 09.05.2022r. nr. OSE-UZ.6220.80.2021.AS stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie zespołu zabudowy usługowo-mieszkaniowej przy ul. Okrężnej ( dz. nr 220/34, 220/36, 4115/10, 4115/11, 4115/13 ) w

Bielsku-Białej z uwagi na to, że została ona wydana z rażącym naruszeniem art. 63 ust. 1 pkt 1a, art. 63 ust. 2e oraz art. 64 ust. 1 pkt 1 i art. 64 ust. 2, a także art. 84 ust. 1 i 2 i 74 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2021.poz.2373), co miało bezpośredni wpływ na treść decyzji.

Zauważyć należy, że przepis art. 16 § 1 kpa ustanowił ogólną zasadę trwałości decyzji administracyjnych. Od tej reguły ustawodawca dopuścił pewne wyjątki, a jednym z nich jest stwierdzenie nieważności decyzji na podstawie art. 156§1 kpa.

Instytucja stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej jest nadzwyczajnym trybem weryfikacji decyzji.

Stąd też stwierdzenie nieważności decyzji może nastąpić tylko wówczas gdy wystąpi któraś z przesłanek wymienionych enumeratywnie w art. 156 § 1 pkt 1 – 7 kpa.

W przedmiotowej sprawie decyzja podlega stwierdzeniu nieważności na podstawie art. 156 § 1 pkt. 2 kpa.

Zgodnie z tym przepisem organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która została wydana z rażącym naruszeniem prawa.

Pojęcie „rażące naruszenie prawa” jest pojęciem niedookreślonym i jego zdefiniowanie ustawodawca pozostawił wykładni dokonywanej w świetle okoliczności konkretnej sprawy.

Dokonując wykładni gramatycznej tego pojęcia należy stwierdzić, że jest to naruszenie oczywiste, szczególnie istotne, gdy decyzja jest ewidentnie sprzeczna z prawem i wskutek tego naruszenia istnieją w niej wady o dużym ciężarze gatunkowym.

Oczywistość naruszenia prawa polega na rzucającej się w oczy sprzeczności pomiędzy treścią rozstrzygnięcia a przepisem prawa stanowiącym jego podstawę prawną. W sposób rażący może zostać naruszony wyłącznie przepis, który może być stosowany w bezpośrednim rozumieniu, to znaczy taki, który nie wymaga stosowania wykładni prawa.

W orzecznictwie sądowoadministracyjnym przyjmuje się, że przesłanka rażącego naruszenia prawa, o jakiej mowa w art. 156 § 1 pkt.2 kpa, wymaga spełnienia łącznie trzech odrębnych elementów, to jest oczywistości naruszenia prawa, uwzględnienia charakteru przepisu oraz skutków społeczno-gospodarczych decyzji niemożliwych do zaakceptowania z punktu widzenia obowiązującej zasady praworządności.

Za orzecznictwem podać należy, że również w doktrynie prawa administracyjnego podkreśla się, że rażące naruszenie prawa zachodzi w przypadku naruszenia przepisu, którego treść bez żadnych wątpliwości interpretacyjnych może być ustalona w bezpośrednim rozumieniu. Podstawą zastosowania tej przesłanki może być zatem niebudzący wątpliwości stan prawny. Rażące naruszenie prawa to naruszenie oczywiste, wyraźne i bezsporne (tak m.in.: B. Adamiak, J. Jendrośka, "Zagadnienie rażącego naruszenia prawa w postępowaniu administracyjnym", PiP 1986, nr 1, s. 69 i n.). Należy przy tym zaakceptować stanowisko, zgodnie z którym prawo zostaje naruszone w sposób rażący, gdy określony akt administracyjny został wydany wbrew zakazom lub nakazom ustanowionym w przepisach prawa, a także wtedy, gdy wbrew przesłankom przepisu nadano prawa lub nałożono obowiązki lub ich stronie w ogóle odmówiono (zob.: G. Łaszczyca, Cz. Marzysz, A. Matan, Postępowanie administracyjne ogólne, Warszawa 2003, s. 818). W związku z tym naruszenie prawa ma cechę "rażącego" wtedy, gdy czynności postępowania organu lub istota załatwienia sprawy są w swej treści zaprzeczeniem treści obowiązującej regulacji prawnej, a działanie organu w toku postępowania lub rozstrzygnięcie sprawy w decyzji w ogóle nie odpowiada nakazom wynikającym z prawa obowiązującego lub łamie zakazy w nim ustanowione."

( wyrok WSA w Łodzi z dnia 24.03.2022r. II SA/Łd 690/2022)

Materialnoprawną podstawą do wydania decyzji będącej przedmiotem niniejszego postępowania o stwierdzenie nieważności są przepisy ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2021.poz.2373) – dalej u.o.o.ś.

Zauważyć należy, że realizacja przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jest dopuszczalna po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o czym stanowi art. 71 u.o.o.ś.

Przedmiotem postępowania, w którym zapadła decyzja podlegająca analizie w postępowaniu nadzwyczajnym jest przedsięwzięcie polegające na budowie zespołu zabudowy usługowo-mieszkaniowej przy ul. Okrężnej (dz. nr 220/34, 220/36, 4115/10, 4115/11, 4115/13 ) w Bielsku-Białej.

Przedmiotowa inwestycja należy zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko do przedsięwzięć, dla których sporządzenie raportu może być wymagane i zostało według decyzji zaliczone do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jako przedsięwzięcia z **§ 3 ust. 1 pkt. 52b** czyli – ośrodki wypoczynkowe lub hotele, zlokalizowane poza terenami mieszkaniowymi, terenami przemysłowymi, innymi terenami zabudowanymi i zurbanizowanymi terenami niezabudowanymi, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 27 lipca 2021 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz.U. [poz. 1390](#) i [1781](#)), wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 2 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a;

**§ 3 pkt. 55a** czyli zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą: objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w [art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9](#) ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w [art. 6 ust. 1 pkt 1-3](#) tej ustawy,

i **§ 3 pkt. 58b** czyli garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 52, 54-57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a; powyższego rozporządzenia.

Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko miał w przypadku tego rodzaju przedsięwzięć charakter fakultatywny, a o tym czy zachodzi taka konieczność decyduje organ administracji właściwy do wydania decyzji środowiskowej w formie postanowienia uwzględniając kryteria wymienione w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś.

Zgodnie bowiem z art. 59 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś. przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest wymagane w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, gdy obowiązek powyższy został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy.

W przypadku stwierdzenia braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko organ nie wydaje odrębnego postanowienia, a brak potrzeby przeprowadzania oceny na środowisko stwierdza w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1 a u.o.o.ś. tj. opinii

regionalnego dyrektora ochrony środowiska, państwowego inspektora sanitarnego oraz organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Organ prowadzący postępowanie jest zatem zobowiązany do ustalenia, czy w sprawie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia przy uwzględnieniu stanowiska organów opiniujących. O tym, czy taka potrzeba istnieje decyduje on na podstawie całokształtu okoliczności konkretnej sprawy.

Akta sprawy zawierają więc postanowienie RDOŚ w Katowicach z dnia 31.12.2021r. nr. WOŚ.4220.774.2021.AF1.2, stwierdzające konieczność sporządzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, opinię sanitarną z dnia 22.12.2021r. nr. ONS-ZNS.512.80.2021stwierdzającą brak konieczności sporządzenia takiej oceny i stanowisko Dyrektora Zarządu Zlewni w Katowicach PGWWP z dnia 2.02.2022r. nr. GL.ZZŚ.2.435.3346.2021.TH o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Analizowaną decyzją organ I instancji stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określił warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia od pkt. 1 do 13.

Na stronach od 5 do 6 tej omawianej decyzji zawiera się opis przebiegu postępowania, następnie na stronach od 6 do 10 charakter inwestycji, rodzaje emisji związane z inwestycją, sposób postępowania z odpadami i ściekami, oddziaływanie na obszar Natura 2000 i inne formy ochrony przyrody. Na str. 11 tej decyzji znajduje się konkluzja iż biorąc pod uwagę rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, jego usytuowanie poza terenami wymagającymi specjalnej ochrony, istniejące użytkowanie terenu oraz przewidywany rodzaj i skalę oddziaływania stwierdzono iż przedsięwzięcie nie spowoduje zagrożenia dla środowiska przyrodniczego.

Na stronach od 11 do 13 decyzji znajduje się treść postanowienia RDOŚ w Katowicach z dnia 31.12.2021r.nr.WOŚ.4220.774.2021.AF1.2 wyrażającego opinię o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia.

Na stronach od 13 do 22 organ przedstawił stanowisko inwestora zawarte w KIP charakteryzujące inwestycję oraz obszernie fragmenty opinii prywatnej wykonanej przez dr.hab. ████████<sup>1)</sup> na zlecenie inwestora w związku z wezwaniem wystosowanym przez Prezydenta Miasta Bielska-Białej z dnia 16.02.2022r. i z dnia 24.03.2022r. z uwagi dostrzeżoną przez RDOŚ konieczność uzupełnienia karty informacyjnej .

W podsumowaniu uzasadnienia swojej decyzji na str. 23 organ stwierdził iż biorąc pod uwagę dane przyrodnicze ( zawarte w przywołanej opinii – przyp. Kolegium ), w oparciu o informacje literaturowe i wizję terenową wskazujące na znikome wartości przyrodnicze terenu inwestycji oraz brak potencjalnego negatywnego wpływu na zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Sarni Stok” można stwierdzić, że szczegółowa inwentaryzacja przyrodnicza nie jest wymagana.

Podkreślić należy, że zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś. postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 ( obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko) wydaje się po zasięgnięciu opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska (dalej: RDOŚ).

**Z treści art. 64 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś.wynika natomiast, że organ zasięgając opinii przedkłada kartę informacyjną przedsięwzięcia.**

**Stan faktyczny ustalony przez tut. Kolegium w oparciu o akta analizowanej sprawy wskazuje, że w niniejszej sprawie organ nie przedłożył organowi opiniującemu karty**

**informacyjnej zmienionej podczas spotkania z pełnomocnikiem inwestora Panem [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] w dniu 6 maja 2022r.**

Akta sprawy zawierają bowiem notatkę służbową sporządzoną w dniu 6 maja 2022r. przez pracownika UM w Bielsku-Białej z rozmowy z pełnomocnikiem inwestora – spółki z o.o. i spółki jawnej Art. City Eko Park z siedzibą w Krakowie, podczas której pełnomocnik nakazał zmienić KIP poprzez zastąpienie słów : garaże podziemne” słowem „garaże” , zapis „, garaże podziemne będą wentylowane „, na „, garaże będą wentylowane”. Zmian dokonano także w zapisach uzupełnienia do KIP w zakresie sposobu postępowania z wodami opadowymi z dachów budynków i terenów utwardzonych, urządzenia terenów zielonych.

Po dokonanych zmianach organ w dniu 9 maja 2022r. czyli 3 dni później wydał decyzję środowiskową.

**Takie działanie rażąco narusza art. 64 ust. 1 pkt 1 i 64 ust. 2 u.o.o.ś. poprzez nieprzesłanie do zaopiniowania organom współdziałającym zmienionej karty do zaopiniowania z uwagi na zmianę istotnych parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie.**

Karta informacyjna sporządzona jest bowiem przez inwestora i na etapie wszczęcia postępowania wyznacza jego ramy. Ustawa zawiera konkretne wytyczne co do autora karty informacyjnej ( art. 62 a ust. 2). **Nie jest dopuszczalna zmiana tego dokumentu przez osobę trzecią nieuprawnioną do jej sporządzenia choćby był nią pełnomocnik inwestora. Tymbardziej niedopuszczalne jest wydanie decyzji w oparciu o taką zmianę zakresu przedsięwzięcia tak jak to nastąpiło w sprawie.**

Tak też stanowi orzecznictwo przedmiotu:

**„Merytoryczna zawartość kip nie jest stanowiskiem strony w sprawie, ale sporządzoną na potrzeby strony postępowania ekspertyzą, której treść podlega ocenie organów opiniujących wyspecjalizowanych w dziedzinach ochrony środowiska, bezpieczeństwa sanitarnego i ochrony wód. Wszelkie wyjaśnienia co do treści kip, uzupełnienia jej treści, a także załączniki do niej winny zatem być podpisywane przez autora dokumentu źródłowego. Tylko posiadający specjalistyczną wiedzę podmiot sporządzający kip jest upoważniony do zmiany lub uzupełnienia treści tego dokumentu. Nie jest nim zaś z pewnością inwestor, tj. strona nieposiadająca fachowych wiadomości w zakresie merytorycznej zawartości karty, a nadto bezpośrednio zainteresowana pozytywnym wynikiem całego postępowania. W tych okolicznościach uznać należy, że dokonane przez inwestora wyjaśnienia co do zawartości kip powinny zostać pominięte przez RDOŚ, a odpowiedź w zakresie, w jakim organ ten powziął wątpliwości co do treści kip, przedstawione winny zostać przez autora tego dokumentu. Realia sprawy wskazują zatem, że pozyskana przez Burmistrza opinia RDOŚ jak również innych współdziałających organów co do braku konieczności przeprowadzenia oceny wpływu przedsięwzięcia na środowisko są przedwczesne i powinny zostać zweryfikowane, podjęte zostały bowiem na podstawie stanowiska inwestora, a nie autora kip. Decyzja stwierdzająca brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oparta o takie opinie narusza zaś [art. 64 ust. 1 pkt 1 ŚrodInfU](#) w stopniu mającym wpływ na wynik sprawy.” Wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 19.01.2022r. II SA/Bd 885/21**

Nieprzedłożenie zmienionej karty organowi opiniującemu stanowi rażące naruszenie art. 64 gdyż w rezultacie doprowadziło to do wydania decyzji bez opinii RDOŚ i stanowiska PPIS **co rażąco narusza także art. 84 ust. 1 u.o.o.s.**

Zgodnie bowiem z tym przepisem w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny

oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. **Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a.**

Akta zawierają co prawda opinię RDOŚ z dnia 31.12.2021r. stwierdzającą konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ale było ono wydane przed zmianą stanu faktycznego sprawy ( przed istotną zmianą KIP ).

W sprawie nie została bowiem wydana opinia RDOŚ ani stanowisko PIS po zmianie zakresu przedsięwzięcia dokonanej niezgodnie z przepisami.

W sytuacji gdy inwestor chciał dokonać istotnych zmian w karcie co do zakresu przedsięwzięcia organ I instancji winien wezwać go do przedłożenia poprawionej KIP sporządzonej i podpisanej przez osoby do tego uprawnione czyli w rozpatrywanej sprawie [REDACTED]<sup>[1]</sup> i [REDACTED]<sup>[1]</sup>. Następnie zmienioną kartę przesłać do zaopiniowania organom współdziałającym i dalej prowadzić standardową procedurę.

Kolegium zwraca uwagę na istotne rozbieżności pomiędzy KIP będącą podstawą do wydania decyzji, a samą decyzją i charakterystyką przedsięwzięcia.

Zauważyć należy, że zgodnie z art. 74 ust. 2 do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – kartę informacyjną przedsięwzięcia.

W tym miejscu wypada podkreślić zgodnie z poglądem wyrażonym w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, że Karta Informacyjna Przedsięwzięcia stanowi dowód, który zgodnie z art. 75§ 1 Kodeksu postępowania administracyjnego jest dokumentem prywatnym o szczegółowej oraz specjalistycznej treści, stanowiącym szczególne źródło ustaleń faktycznych. Dokumentowi temu przysługuje szczególna wartość dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy planowanego do realizacji przedsięwzięcia. Podważenie jego ustaleń mogłoby nastąpić jedynie, co do zasady, poprzez przedstawienie nowej analizy uwarunkowań środowiskowych (sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą jak autorzy karty informacyjnej przedsięwzięcia), z której wynikałyby wnioski pozostające w sprzeczności do tych zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia (zob. wyroki NSA: z 19 grudnia 2017 r., sygn. akt [II OSK 713/16](#), oraz z 20 kwietnia 2021 r., sygn. akt [III OSK 1538/21](#), podobnie wyrok tutejszego Sądu z 23 września 2021 r., sygn. akt [II SA/Gli 611/21](#) - orzeczenia dostępne w CBOSA). Weryfikacja wiarygodności Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia i jej mocy dowodowej wymaga zatem przeprowadzenia co najmniej porównywalnych pod względem fachowości i specjalistycznej analizy dowodów. (Podobnie wyrok WSA Gliwice z dnia 09.06.2022r. II SA.Gli 1502/21).

W rozpatrywanej sprawie decyzja na str. 6 określając zakres przedsięwzięcia charakteryzuje je jako obejmujące; budowę nowo projektowanego zespołu zabudowy usługowo-mieszkaniowej, **utworzenie garaży naziemnych i garaży ( powstaje pytanie jakich – przyp. Kolegium )**, utworzenie ciągów pieszych i dojść do budynków, utworzenie powierzchni biologicznie czynnej.

W dalszej części organ podaje: „Projektuje się 12 budynków mieszkalnych o 8 kondygnacjach nadziemnych i jednej częściowo podziemnej o funkcji garażowo-gospodarczej oraz budynków hotelowych o 4-5 kondygnacjach nadziemnych z garażami.” (str.6 uzasadnienia decyzji)

**Natomiast KIP przedłożony pierwotnie przez inwestora stanowi w całej treści o garażach podziemnych i naziemnych jako części przedsięwzięcia.**

I tak :

Z KIP ( strona 108 ) wynika, że przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa garażu podziemnego i parkingów. W garażach podziemnych i naziemnych zaprojektowano łącznie ok. 1806 miejsc postojowych dla samochodów osobowych z czego garaże podziemne w



części mieszkaniowej ok. 674 miejsca postojowe, garaże podziemne w części usługowej ok. 702 postojowe.

Również na stronie 20, 25, 31,32, 112, 113, 116, 117, 118 KIP znajdują się informacje wskazujące na to iż przedmiotem przedsięwzięcia jest także **budowa garaży podziemnych**.

Jak wynika z powyższych wywodów w sprawie istnieje rażąca rozbieżność pomiędzy danymi charakteryzującymi przedsięwzięcie zawartymi w KIP, a decyzją.

Nie wiadomo czy garaże podziemne, które były planowane będą znajdowały się w innym miejscu, czy też może w ogóle ich nie będzie lub będą stanowiły część podziemnej kondygnacji, co biorąc pod uwagę ich planowaną ilość: 1376 miejsc w garażach podziemnych ma istotne znaczenie dla parametrów i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia.

W aktach sprawy znajduje się także pozwolenie na budowę, o które wystąpiło Kolegium do Inwestora, które jednak nie precyzuje ani rodzaju ani ilości garaży.

Podnieść należy, że podstawowym warunkiem stwierdzenia nieważności decyzji z powodu rażącego naruszenia prawa jest zatem ustalenie, że decyzja ta w sposób oczywisty i bezsporny narusza konkretny przepis prawa, a charakter tego naruszenia powoduje, że podjęte rozstrzygnięcie nie może być zaakceptowane jako akt wydany przez organ praworządowego państwa. Oczywiście naruszenia prawa polega na "rzucającej się w oczy" sprzeczności rozstrzygnięcia a przepisem prawa stanowiącym jego podstawę prawną. W sposób rażący może zostać naruszony tylko taki przepis, który może być stosowany w bezpośrednim rozumieniu, to znaczy taki, który nie wymaga stosowania wykładni prawa. Chodzi tu więc nie o błędy w wykładni prawa, ale o przekroczenie prawa w sposób oczywisty, jasny i niedwuznaczny (por. np. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 27 maja 2020 r. sygn. akt [I OSK 1395/19](#), z dnia 30 kwietnia 2020 r. sygn. akt [I OSK 769/19](#), z dnia 30 października 2018 r. sygn. akt [II OSK 2668/16](#), z dnia 16 czerwca 2018 r. sygn. akt I OSK 1832/16, z dnia 9 grudnia 2016 r. sygn. II OSK 1697/12 – niepublikowane, dostępne: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Skoro do wniosku o wydanie decyzji dołącza się KIP, który to dokument jest niezbędny do wydania decyzji to wydanie jej na podstawie KIP-u zmienionego przez osobę nieuprawnioną na 3 dni przed wydaniem decyzji w trybie spisania notatki służbowej bez poinformowania o tym organów współdziałających **jest rażącym naruszeniem art. 74 ust. 2 i art. 64 ust. 2 również dlatego, że wydana decyzja wywołała skutki nie do zaakceptowania z punktu widzenia praworządności i jako decyzja prejudycjalna doprowadziła do wydania pozwolenia na budowę inwestycji oraz wydania zezwolenia na usunięcie 8000m krzewów (decyzja Prezydenta Miasta Bielska-Białej z dnia 21.10.2022r. nr. OSE-ZI.6131.1113.2022.SP, która także jest przedmiotem prowadzonego w tut. Kolegium postępowania o stwierdzenia nieważności oraz przedmiotem śledztwa Prokuratury Rejonowej w Bielsku-Białej – dowód pismo z dnia 24.11.2022r. nr. 4083-5Ds.1765.2022 w aktach sprawy Kolegium).**

Tym samym jako, że zgodnie z **art. 84 ust. 2 u.u.o.ś. charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach to decyzja rażąco narusza również ten przepis jako, że charakterystyka ta odnosi się do przedsięwzięcia innego niż opisane w KIP będącego jedyną podstawą do jej wydania.**

„1. Zgodnie z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko opracowana na podstawie karty informacyjnej charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a zatem jako integralna część powyższej decyzji wiąże nie tylko inwestora, lecz również organy



wydające decyzje inwestycyjne, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy (art. 86 ustawy). Organy wydające powyższe decyzje mają zatem obowiązek ustalić warunki realizacji inwestycji zgodnie z treścią decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.” (Wyrok NSA z dnia 14.07.2020r. II OSK 875/20)

„Formą charakterystyki przedsięwzięcia jaką wybrał ustawodawca jest to forma załącznika. Nie zmienia to jednak charakteru rozstrzygnięcia jest bowiem ono częścią decyzji i nakłada ona na strony obowiązki i daje uprawnienia z niej płynące. Treść tego załącznika jest więc tak samo wiążąca dla inwestora jak treść samej decyzji.” (Wyrok WSA w Warszawie z dnia 12 września 2011 r. IV SA/Wa 1029/11)

Należy zauważyć, że podstawową rolą przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jest uzyskanie informacji o planowanym przedsięwzięciu w zakresie jego ingerencji w środowisko oraz korzyści wynikających z realizacji przedsięwzięcia, które rekompensować powinny straty wynikające z tej ingerencji.

W związku z powyższym, zgodnie z treścią art. 71 ust. 2 pkt. 2 u.o.o.ś. przedmiotowe przedsięwzięcie - jako mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - wymagało uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ponadto, zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt. 2 należało ustalić, na podstawie art. 63 ust. 1 u.o.o.ś. czy w ramach postępowania zmierzającego do wydania decyzji środowiskowej istnieje obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 63 ust. 1 u.o.o.ś. obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie kryteria:

1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:

**a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,** b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływanie mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływanie mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi, d) emisji i występowania innych uciążliwości, e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu, f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie, g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji;

2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające:

a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek, b) obszary wybrzeży i środowisko morskie, c) obszary górskie lub leśne, d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych, e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, **oraz pozostałe formy ochrony przyrody**, f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia, g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne, h) gęstość zaludnienia, i) obszary przylegające do jezior, j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej, k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;

3) rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:

a) zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać, b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze, c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania, d) prawdopodobieństwa oddziaływania, e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,

f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, g) możliwości ograniczenia oddziaływania.

Postępowanie nadzwyczajne o stwierdzenie nieważności decyzji jest postępowaniem odrębnym, jest to nowa sprawa administracyjna. Może ono toczyć się nie tylko na żądanie strony, ale i z urzędu. Zatem organ nie jest ograniczony inicjatywą dowodową podmiotu inicjującego takie postępowanie i nie jest jedynie biernym obserwatorem. Ma natomiast obowiązek dokonać wszechstronnej analizy okoliczności sprawy, w tym stanu prawnego – art. 7 kpa.

Stan faktyczny sprawy ustalony przez tut. Kolegium na podstawie zgromadzonych akt wskazuje, że przedmiotem analizy w postępowaniu o stwierdzenie nieważności **jest decyzja środowiskowa wydana bez przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla inwestycji polegającej na wybudowaniu na 19 hektarach 22 budynków usługowo-mieszkalnych z ok. 1400 miejscami parkingowymi w odległości ok. 6 metrów od formy ochrony przyrody jaką jest Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Sarni Stok”, z którą to wiązać się będzie konieczność usunięcia co najmniej 8.000m<sup>2</sup> krzewów ( ilości drzew przeznaczonych do usunięcia w KIP nie podano ).**

Celem oceny oddziaływania na środowisko jest przewidywanie potencjalnych zagrożeń środowiskowych na etapie planowania inwestycji oraz skali tych zagrożeń, a w ich wyniku przeciwdziałanie tym zagrożeniom lub ich ograniczanie oraz minimalizowanie negatywnych skutków realizacji planowanej inwestycji.

Raport oddziaływania przedsięwzięcia jako element oceny oddziaływania na środowisko jest ważnym dokumentem, który te przewidywane potencjalne zagrożenia może wskazać. W rozpatrywanej sprawie organ postanowił jednak nie nakładać obowiązku jego sporządzenia ale przewidywanych zagrożeń i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia nie określił wystarczająco także w decyzji jak i bardzo lakonicznie uzasadnił fakt odstąpienia od obowiązku sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Należy zauważyć, że **organ orzekający w sprawie zupełnie zignorował przesłankę skali planowanego przedsięwzięcia** i w ogóle nie odniósł się do tego zagadnienia w decyzji. Uzasadnienie decyzji stanowi powielenie zapisów karty i opinii prywatnej, której charakter dowodowy jest wątpliwy. W całym uzasadnieniu organ w ogóle nie wspomina o rozmiarze przedsięwzięcia w kontekście przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ograniczając się do lakonicznych twierdzeń zawartych np. na str. 23 uzasadnienia iż „opis charakterystyki drzew pod kątem wycinki jest wystarczający i nie wymaga uszczegółowienia, **podczas gdy opisu ilości drzew przeznaczonych do usunięcia w ogóle brak w KIP.** Natomiast dane na temat walorów przyrodniczych terenu, wpływ na tereny chronione ( o czym poniżej ) lokalizacji cieków wodnych, zakrzewień i zadrzewień , szlaków migracyjnych zwierząt, funkcjonowania korytarzy spójności obszarów chronionych są sprzeczne i wzajemnie się wykluczające bazując na opinii prywatnej sporządzonej na zlecenie inwestora ( opinia prywatna [REDAKTOWANE] D. odpowiedź na pismo organu z dnia 31 grudnia 2021r. oraz odpowiedź na pismo organu z dnia 24 marca 2022r. ) przepisanej obszernymi fragmentami do uzasadnienia decyzji.

Np. w piśmie z dnia 18.03.2022r. sporządzający opinię stwierdza, że na obszarze inwestycji brak cieków wodnych, a korytarz spójności obszarów chronionych nie przebiega przez teren inwestycji oraz na terenie inwestycji nie ma zwartych drzewostanów. Po czym w piśmie z dnia 3.04.2022r. ten sam autor podaje, że na terenie działki 4115/11 przepływa fragment potoku „Zajazdowy”, a korytarz spójności obszarów : „Sarni Stok – Dolina Górnej Wisły rzeczywiście przebiega przez teren inwestycji”, teren inwestycji może stanowić barierę ekologiczną dla migracji dużych zwierząt, a część drzew według zapewnień inwestora zwłaszcza w strefie granicznej z Zespołem Przyrodniczo Krajobrazowym „Sarni Stok” nie będzie przeznaczona do wycinki.

Na podstawie powyższych danych pomimo postanowienia RDOŚ z dnia 31.12.2021r. nr. WOOS.4220.774.2021.AF1.2 wyrażającego opinię o konieczności sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz takich rozbieżności w ocenie stanu środowiska naturalnego i zakresu oddziaływania na nie planowanej inwestycji organ wydał decyzję środowiskową bez nałożenia obowiązku sporządzenia oddziaływania na środowisko pomimo ogromnej skali planowanego przedsięwzięcia.

Jeżeli bowiem organ uznał, że KIP jest niewystarczający powinien wstąpić o jego uzupełnienie, które powinni wykonać jego autorzy lub nałożyć obowiązek sporządzenia raportu, a nie opierać się na opinii prywatnej osoby nieupoważnionej wypowiedzianej w tym zakresie w tym postępowaniu. ( por. orzeczenie SKO we Wrocławiu z dnia 10.10.2020r. SKO 4136/3/20 ).

**O skali planowanego przedsięwzięcia świadczy nie tylko wielkość terenu, która będzie podlegała zabudowie i przekształceniu – prawie 19 hektarów ale również fakt, że przedmiot planowanej inwestycji wypełnia znamiona aż trzech rodzajów przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko tj. kwalifikuje się do przedsięwzięcia wymienionego w § 3 ust 1 pkt. 52b, 55a i 58b rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.**

Rozpatrując sprawę Kolegium stwierdza, że **decyzja rażąco narusza także art. 63 ust. 2e u.u.o.ś. poprzez nienalożenie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania**

**przedsięwzięcia na środowisko pomimo bliskiego sąsiedztwa tegoż przedsięwzięcia z formą ochrony przyrody.**

Z akt sprawy ( mapy stanowiące załączniki graficzne do KIP, treść uzasadnienia decyzji- str. 21,22, treść wniosku Stowarzyszenia oraz załącznik graficzny do wezwania organu z dnia 24.03.2022r. ) wynika, że bezpośrednio z inwestycją – według wyjaśnień inwestora zawartych w piśmie z dnia 3.04.2022r. **jest to 6 metrów, znajduje się Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy „Sarni Stok”.**

Obszar ten zajmuje powierzchnię 11,19ha i został utworzony uchwałą nr. LXII/954/02 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z dnia 2 lipca 2022r. ( Dz. U. Woj.Śl. 2002 nr 55 poz. 1846.) Na terenie zespołu występują dość licznie stare drzewa, które posiadają walory pomnikowe.

Na terenie tego zespołu odnotowano łącznie 11 zbiorowisk roślinnych.

Szczegółowy opis rodzaju tych zbiorowisk znajduje się na str. 22 uzasadnienia decyzji organu I instancji.

Pomimo sąsiedztwa tej formy ochrony przyrody i stanowiska wyrażonego w opinii RDOŚ iż ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinna zostać wykonana z uwagi na to bezpośrednie sąsiedztwo Zespołu przyrodniczo-krajobrazowego biorąc pod uwagę, że będzie się ono wiązało z zajęciem i przekształceniem znacznej powierzchni terenu, usunięciem dużej ilości krzewów i drzew, prace ziemne mogą wiązać się ze zmianą stosunków wodnych na gruncie w miejscach występowania gatunków i siedlisk przyrodniczych zależnych od wód ( na terenie Zespołu „Sarni Stok” licznie występują płazy) organ nie stwierdził konieczności sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Takie rozstrzygnięcie w opisanym stanie faktycznym w ocenie Kolegium rażąco naruszyło przepis art. 63 ust. 2 e u.o.o.ś. w sposób bezpośredni ponieważ organ wydając rozstrzygnięcie o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia zupełnie zignorował, że będzie się ono znajdowało w bezpośrednim sąsiedztwie formy ochrony przyrody, co powinno uzasadniać konieczność przeprowadzenia tej oceny.

Analizując wniosek Stowarzyszenia na rzecz Wszystkich Istot o wszczęcie z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności omawianej decyzji Prezydenta Miasta Bielska-Białej Kolegium podzieliło więc argumenty Stowarzyszenia co do tego iż decyzja ta rażąco narusza art. 63 ust. 1 pkt 1a, art. oraz art. 64 ust. 1 pkt 1 i art. 64 ust. 2 u.o.o.ś. natomiast nie można w ocenie Kolegium stwierdzić, że rażąco w omawianej decyzji zostały naruszone przepisy art. 85 ust. 2 pkt.2 u.o.o.ś. 62a ust. 1 pkt. 1 i 2 u.o.o.ś. , art. 10, 49 kpa w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. z uwagi na poniższe:

Podkreślić należy, że tym, co powinna zawierać decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach przesądza także treść art. 85 ust.2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Z treści tego przepisu wynika, że przy wydawaniu takiej decyzji muszą zostać spełnione wymagania wynikające z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 107 §1 kpa decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub



skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.

W myśl art. 107 § 3. Kpa uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Zgodzić się należy z zarzutami wniosku iż decyzja nie zawiera należytego uzasadnienia, w szczególności organ nie wyjaśnia dlaczego zadecydował o braku obowiązku sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko pomimo takiej skali i położenia przedsięwzięcia.

Uzasadnienie decyzji sprowadza się natomiast w dużej mierze do przedstawienia przebiegu postępowania i przepisania fragmentów karty informacyjnej oraz opinii prywatnej bez odniesienia się organu co do stwierdzeń tam zawartych.

Jednak taka wada procesowa tkwiąca w samej decyzji nie narusza jej w sposób rażący. Potwierdzeniem takiego stanowiska jest orzecznictwo sądowe np.:

„Przypisanie decyzji wady nieważności w przypadku naruszenia przepisów proceduralnych dopuszczalne jest wyłącznie, gdy naruszenie tych przepisów ma charakter rażący i pozostaje w związku z ostatecznym rozstrzygnięciem sprawy. W odniesieniu do tych przepisów można by zatem mówić o rażącym ich naruszeniu wówczas, gdy w sposób niebudzący wątpliwości, a więc oczywisty, nie zastosowano by ich w trakcie prowadzonego postępowania lub zastosowano by je nieprawidłowo. Naruszenie prawa procesowego w sposób rażący to takie naruszenie, które prowadzić musi do podjęcia wadliwego rozstrzygnięcia z tego właśnie powodu, musi przekładać się bezpośrednio na treść decyzji i musi w niej tkwić. „Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 października 2016 r. II OSK 3347/14.

Podobnie naruszenie zasad ogólnych kpa czyli zasady zawartej w art. 8, 7, 77, 80 kpa, zasady przewencji i przezorności wyrażonej w art. 6 ust. 1 i ust. 2 ustawy prawo ochrony środowiska nie stanowi rażącego naruszenia prawa w rozumieniu art. 156 §1 pkt 2 kpa. O ile te wady mogłyby stanowić przesłankę do uchylenia decyzji w trybie odwoławczym to nie można przyjąć, że naruszają decyzję w sposób przemawiający za jej wyeliminowaniem z obrotu prawnego w nadzwyczajnym trybie wzruszenia decyzji administracyjnej.

Tak też stanowi orzecznictwo:

„Przyjąć należy, że ewentualne naruszenia prawa w zakresie czynienia ustaleń faktycznych (przez niewyczerpujące zgromadzenie czy niewyczerpujące rozpatrzenie materiału dowodowy sprawy) oraz w zakresie wymogu pogłębiania (przy załatwianiu sprawy) zaufania obywateli do organów Państwa należą do takich wadliwości, które mogą służyć do wzruszenia decyzji w trybie zwykłym. Nie stanowią bowiem "rażącego" naruszenia prawa w rozumieniu [art. 156 § 1 pkt 2](#) KPA Tego typu naruszenia nie dają mianowicie podstaw do stwierdzenia oczywistej sprzeczności między rozstrzygnięciem a treścią przepisu (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 maja 2011 r., [II GSK 534/10](#), LEX nr 1081576). Nierzetelne wyjaśnienie sprawy, czy błąd w ustaleniach faktycznych nie stanowi bowiem o kwalifikowanej wadzie decyzji. Jest to naruszenie prawa, ale nie o charakterze rażącym i może być ono usunięte przez organ odwoławczy lub zasygnalizowane przez sąd administracyjny rozpoznający skargę na decyzję wydaną w trybie zwykłym. Jednym słowem naruszenie [art. 7](#) i [art. 77 § 1](#) KPA nie świadczy o wadliwości decyzji spełniającej wymogi z [art. 156 § 1 pkt 2](#) KPA (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 października 2010 r., [I OSK 30/10](#), LEX nr 745206).” - Wyrok WSA w Łodzi z dnia 24.03.2022r. II SA/Łd 690/2022)

Zarzut braku uwzględnienia kumulowania się przedsięwzięć ( art. 62a ust. 1 pkt 11 u.o.o.ś) także nie był zasadny choćby z uwagi na różny charakter przedsięwzięcia planowanego i przedsięwzięć już istniejących w jego okolicach.

Z kolei zarzut odnośnie naruszenia przez organ art. 10 w zw. z art. 49 kpa w zw. z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś poprzez pozbawienie strona prawa do czynnego udziału na skutek braku możliwości wypowiedzenia się co do istotnych zmian dokonanych w KIP jest przesłanką do wznowienia postępowania na podstawie art. 145 § 1 pkt 4 kpa. Tryb stwierdzenia nieważności jest trybem niekonkurencyjnym w stosunku do trybu wzruszenia decyzji na podstawie art. 145 § 1 kpa i oba te postępowania nie mogą być prowadzone łącznie.

„Na system weryfikacji decyzji administracyjnej na drodze administracyjnej składa się: 1) postępowanie w sprawie uchylecia lub zmiany decyzji dotkniętej wadami niekwalifikowanymi; 2) postępowanie w sprawie wznowienia postępowania; 2) postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności. System ten oparty jest na zasadzie niekonkurencyjności, tzn. że poszczególne tryby nadzwyczajne mają na celu usunięcie tylko określonego rodzaju wadliwości decyzji i nie mogą być stosowane zamiennie. Naruszenie wyłączności stosowania określonego trybu nadzwyczajnego weryfikacji decyzji stanowi rażące naruszenie prawa, będące podstawą stwierdzenia nieważności decyzji (art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.; tak B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2016, s. 641). Ta sama okoliczność nie może zatem stanowić przesłanki wznowieniowej i nieważnościowej, a to z uwagi na "niekonkurencyjność" obu trybów nadzwyczajnych (wyrok WSA w Poznaniu z 27 października 2016 r., sygn. IV SA/Po 566/16).” ( wyrok WSA Gliwice z dnia 8.11.2017r. II SA/809/17).

Odnosząc się do wniosku Stowarzyszenia co do dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z opinii merytorycznej autorstwa [REDAKTOWANE]<sup>[1]</sup> i [REDAKTOWANE]<sup>[1]</sup> oraz [REDAKTOWANE]<sup>[1]</sup> [REDAKTOWANE] pn „Opinia dotycząca braków i błędów dokumentacji stojącej u podstaw wydania decyzji środowiskowej dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zespołu zabudowy usługowo-mieszkaniowej przy ul. Okrężnej w Bielsku-Białej” na okoliczność potwierdzenia błędnego stanu faktycznego przez Prezydenta Kolegium zauważa, że w toku prowadzenia postępowania nadzwyczajnego ocenie podlega tylko decyzja będąca przedmiotem takiego postępowania. Stąd też na etapie prowadzenia postępowania o stwierdzenie nieważności Kolegium nie ustala stanu faktycznego i nie gromadzi dowodów , a jedynie ocenia decyzję pod kątem wad wymienionych w art. 156 § 1 kpa.

„ W związku z tak zakreślonymi granicami postępowania organ nadzoru nie gromadzi nowych dowodów w sprawie, które prowadziłyby do nowych ustaleń faktycznych. Oceny legalności decyzji ostatecznej dokonuje tylko i wyłącznie na podstawie materiałów zgromadzonych w postępowaniu zwykłym, zakończonym wydaniem decyzji ostatecznej. Tak więc badany jest stan faktyczny, jak i prawny z daty wydania decyzji, w stosunku do której toczy się postępowanie administracyjne o stwierdzenie jej nieważności”. ( wyrok WSA w Warszawie z dnia 09.01.2014r. I SA/Wa 2354/13).

Kolegium dokonując analizy materiału dowodowego, na podstawie którego podjęta została decyzja będąca przedmiotem wniosku o stwierdzenie nieważności, wskazuje, że ocena całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie potwierdza w znacznej części zarzuty zawarte we wniosku Stowarzyszenia na rzecz Wszystkich Istot z dnia 30.08.2022r. co do tego iż decyzja Prezydenta Miasta Bielska-Białej z dnia 09.05.2022r. nr. OSE-UZ.6220.80.2021.AS stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie zespołu zabudowy usługowo-mieszkaniowej przy ul. Okrężnej ( dz. nr 220/34, 220/36, 4115/10, 4115/11, 4115/13 ) w Bielsku-Białej narusza prawo w sposób rażący i biorąc pod uwagę argumenty przedstawione

w powyższym uzasadnieniu podlega stwierdzeniu nieważności na podstawie art. 156 § 1 pkt. 2 kpa.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji.

Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może w terminie 14 dni od jej otrzymania zwrócić się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bielsku Białej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Strona może w trakcie biegu powyższego terminu zrzec się wobec Kolegium prawa do wniesienia w/w wniosku, a z dniem doręczenia oświadczenia w tym zakresie przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Skargę wnosi się za pośrednictwem tutejszego Kolegium. Wpis stały od skargi wynosi 200 zł . Strona może ubiegać się przed w/w Sądem o przyznanie prawa pomocy, tj. zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie pełnomocnika poprzez złożenie urzędowego formularza według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2015r., poz. 1257 z późn. zm.)



## Przypisy wyłączenia jawności:

- <sup>[1]</sup> Prywatność osoby fizycznej - art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902).